

Magazine on *Low External Input Sustainable Agriculture*
Compilation of selected translated articles into *Tamil*

 LEIS
INDIA

லீசா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்

லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India

Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522

Fax: +91-080- 2669 9410

E-mail: leisaindia@yahoo.co.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad

Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

Suresh Kanna. K

Translation coordination

Poomima

Administration

Rukmini G. G.

Design and Layout

M.S. Vasanth Christopher

Printing

L.S. Graphic Prints, Chennai

Cover photo

Begari sammamma grows multiple crops in her field

to fight drought

Photo: AMEF

Different editions

- **Regional Editions**
Telugu, Hindi, Kannada, Marathi, Punjabi and Oriya
- **Farming Matters**
The Global edition in English
- **LEISA Revista de Agroecologia**
The Latin American edition in Spanish
- **LEISA India**
The Indian edition in English
- **AGRIDAPE**
The West African edition in French
- **Agriculturas, Experiencias em Agroecologia**
The Brazilian edition in Portuguese

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

Supported by MISEREOR,
Published by AME Foundation

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழிற்நுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். லீசா என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன்பட கையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை, அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும், சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன்மூலம் அவர்களின் எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை,மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள், பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து, ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசெளரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாத்திரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசெளரியர் கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏழ்மை ஒழிப்பதற்கான போராட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன், குறிப்பாக கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசெளரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. www.misereor.de; www.misereor.org

ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும், புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழிற்நுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளை பெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும், அறிவையும் பெருக்குவதிலும், பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும், வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும், அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாயக் குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

அறக்கட்டளையின் அறங்காவலர்கள்:

ஸ்ரீ சிரஞ்ஜீவ் சிங், இ. ஆ.ப. - தலைவர்
முனைவர். ஆர். துவாரக்கிநாத் - உறுப்பினர்
முனைவர். வித்தல் ராஜன் - உறுப்பினர்
முனைவர். எம். மஹாதேவப்பா - உறுப்பினர்
முனைவர். என்.ஜி. ஹெக்டே - உறுப்பினர்
திரு. டி.எம். தியாகராஜன் - உறுப்பினர்

பேராசிரியர். வி. வீரபத்ரைய்யா - உறுப்பினர்
ஸ்ரீ பி.கே. சிவராம் - பொருளாளர்
முனைவர். ஏ. ராஜன்னா - உறுப்பினர்
முனைவர். வெங்கடேஷ் தகத் - உறுப்பினர்
முனைவர். ச்மிதா ப்ரேம்சந்தர் - உறுப்பினர்
ஸ்ரீ கே.வி.எஸ். பிரசாத் - செயல் இயக்குனர்

4 உயிரினப்பன்மயத்தை சாகுபடி செய்தல்

பி.வி. சத்தீஸ்

9 நிலம் சீரழிவதை குறைக்க கூட்டுச் செயல்பாடுகள்

உயிர்ச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கான நிறுவனம்

13 பசுமை ஆற்றலா அல்லது வாழ்வாதாரமா?

ப்ரூக் ரியாஸ், அனிதா சுட், சரோஜ் பாயன் மற்றும் அல்ப்னா சர்மா

17 சிறுபண்ணைகள் பெரும் மதிப்பீடுகள்

ரஞ்சன் கே. பாண்டே மற்றும் அஜீத் குமார் பாண்டே

அன்பிற்குரிய வாசகர்களே,

இதழ் டிசம்பர் 2015 ஐ தங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் நாங்கள் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். இந்த இதழில், குறிப்பாக இயற்கை வள ஆதாரங்களை பாதுகாப்பது மற்றும், உள்ளூர் அளவிலான சவால்களை எதிர்கொள்வதில் சமூகங்களின் கூட்டு பலம் குறித்தும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

மனித செயல்பாடுகளினால் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ள பல இயற்கை சூழல்களில், வாழ்வாதாரங்களுக்கும், அதனை பாதுகாப்பதற்கும் இணைப்பை ஏற்படுத்துவதால் இரண்டிற்குமே ஒன்றின் வாயிலாக மற்றொன்று பயனடைவதற்கான திறன் உள்ளதை காணமுடிகிறது. ராஜஸ்தானில் உள்ள பழங்குடி கிராமத்தில் நடைபெற்ற கூட்டு முயற்சிகள் மண் வளம் குன்றுவது குறைக்கப்பட்டு சமூக காடுகள் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கு உதவியுள்ளது. அதே போல், கல்பவள்ளியில் முன்பு தரிசு நிலப்பரப்பாக இருந்த நிலம் காடாக புதுப்பிக்கப்பட்டு பின் பசுமை ஆற்றல் என்ற பெயரில் மீண்டும் வளம் இழக்கப்பட்டுள்ளது. காற்றாலைகள் தூய்மையான ஆற்றலை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கும் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் அது எதன் இழப்பால்? அனந்தப்பூரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள காற்றாலைகள் வேறுவிதமான கதையை நமக்கு சொல்கிறது.

பருவநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகள் எங்கும் உணரப்பட்டு வருமேயன்றி, ஓடிசாவில் உள்ள விவசாயிகள் தங்களை வேளாண்மையில் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக இயற்கை பேரிடர்களுக்கு எதிராக தொடர்ந்து போராடி வருகின்றனர். வறட்சியாக இருந்தாலும், வெள்ளமாக இருந்தாலும், இறுதியில் மிகவும் பாதிக்கப்படுபவர்கள் விவசாயிகளே. இருப்பினும், சிறு விவசாயிகளை பேரிடர்கள் தாக்கும் போது, அவர்கள் பருவநிலை மாற்றங்களின் விளைவுகளை எதிர்கொள்ள புதிய வழிமுறைகளை கண்டுபிடித்து தங்கள் குடும்பத்தின் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து உத்தரவாதத்தை உறுதி செய்து கொள்கின்றனர். ஒருங்கிணைந்த பண்ணையம் மற்றும் காய்கறி தோட்டங்கள் போன்ற புதிய முயற்சிகளை செய்து பருவநிலை இடர்பாடுகளை சமாளிக்க முயன்று வருகின்றனர்.

தங்களின் தொடர் விவாதங்களை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். தங்களின் விவசாய நண்பர்கள் யாரும் இந்த இதழை படித்து பயனடைய வேண்டும் என தாங்கள் விரும்பினால், அவர்களின் முழு முகவரியை எங்களுக்கு அனுப்பவும். அவர்களுக்கு இந்த இதழை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு அனுப்பி வைக்கிறோம். அனைவருக்கும் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.

ஆசிரியர்

உயிரினப்பன்மயத்தை சாகுபடி செய்தல்

பி.வி. சத்தீஸ்

இந்தியாவின் தக்காணப் பிரதேசத்தில் 60000 பெண் விவசாயிகள் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கும், கலாச்சாரத்திற்கும், பெருமைக்கும் உயிரினப் பன்மய வேளாண் முறைகள் மூலம் உணவு அளிக்கின்றனர். அவர்களின் அறிவு மற்றும் வெற்றிகள் தேசிய மற்றும் நிறுவன எல்லைகளையும் கடந்து அவர்களுக்கு உலக அளவில் அங்கீகாரத்தை பெற்றுத் தந்துள்ளது.

4

சிறுபண்ணைகள் பெரும் மதிப்பீடுகள்

ரஞ்சன் கே. பாண்டே மற்றும் அஜீத் குமார் பாண்டே

ஓடிசாவின் பேரழிவுகள் ஏற்படும் பகுதிகளில் உள்ள சிறு விவசாயிகள், தங்கள் குடும்பங்களின் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கும், பருவநிலை மாற்றங்களின் தாக்கங்களை சமாளிக்கவும் புதிய வழிகளை கண்டறிந்து வருகின்றனர். காய்கறி தோட்டங்கள் மற்றும் நெல்-மீன் வேளாண் முயற்சிகள் விவசாயிகளுக்கும் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு தேவைப்படும் உணவு, ஊட்டச்சத்து மற்றும் வருமான தேவைகளுக்கும் உதவுகின்றது.

17

ஹோத்தி பி. ராஜம்மா தனது பல்லுயிர் பன்பய வயலில் விளைவிக்கப்பட்ட சிகப்பு கீரையுடன்

உயிரினப்பன்மயத்தை சாகுபடி செய்தல்

பி.வி. சத்தீஸ்

இந்தியாவின் தக்காணப் பிரதேசத்தில் 60000 பெண் விவசாயிகள் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கும், கலாச்சாரத்திற்கும், பெருமைக்கும் உயிரினப் பன்மய வேளாண் முறைகள் மூலம் உணவு அளிக்கின்றனர். அவர்களின் அறிவு மற்றும் வெற்றிகள் தேசிய மற்றும் நிறுவன எல்லைகளையும் கடந்து அவர்களுக்கு உலக அளவில் அங்கீகாரத்தை பெற்றுத் தந்துள்ளது.

அது 2003 ஆம் ஆண்டு, ஆந்திரப் பிரதேசம், இந்தியா. 50க்கும் மேற்பட்ட பெண் விவசாயிகள் டீட்டி கிராமத்தில் கூரைகளால் மேயப்பட்ட ஒரு அறையில் கூடி, மூத்த வேளாண் விஞ்ஞானிகள் குழுவோடு வீடியோ விவாதத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். சம்மம்மா, தனக்கு சொந்தமான மூன்று ஏக்கர் மானாவாரி நிலத்தில் 18 க்கும் மேற்பட்ட பயிர்களை வளர்த்து வரும் அவர், அங்கே நின்று ஏன் அவர் தனது வேளாண்மையில் உயிரினப் பன்மயத்திற்கு மதிப்பளிக்கிறார் என்பதை விளக்க ஆரம்பித்தார். உடனே வீடியோ காமிராவிற்கு மறுபக்கத்தில் இருந்து ஒரு விஞ்ஞானி அவர் பேசுவதை இடைமறித்து சொன்னார் “இல்லை, இல்லை, உயிரினப் பன்மயத்தை பற்றி தயவுசெய்து

நீங்கள் ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம். விஞ்ஞானிகளாகிய நாங்கள் தான் உயிரினப் பன்மயத்தை பற்றி அதிகம் சிந்திப்பவர்கள். எனவே நீங்கள் எந்த விதையை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது குறித்து நாங்கள் பரிந்துரைப்போம் என்றார்.” இன்னும், விஞ்ஞானிகள் அடிக்கடி நம்புவது என்னவென்றால் வேளாண் அறிவியல் மற்றும் ஞானம் எல்லாம் பிரத்தியோகமாக அவர்களின் பகுதியாகவும், வேளாண் அணுகுமுறைகள் குறித்து விவாதிக்கப்படும் போது விவசாயிகள், குறிப்பாக பெண் விவசாயிகள் சேர்க்கப்படுவதே இல்லை. இருப்பினும், தக்காணப் பகுதியில் பெண்கள் பல வழிகளில் அவர்கள் செய்வது தவறு என்பதை நீருபித்துள்ளனர்.

உயிரினப் பன்மய வேளாண் முறைகள்

டிடீ கிராமத்தில் உள்ள பெண் விவசாயிகள் பொதுவான இயற்கை பண்புகளையுடைய நிலத்தில் அதிக உயிரினப் பன்மய வேளாண் முறையில் உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். அவர்களின் பண்ணைகள் அனைத்தும் நீர்ப்பாசன வசதியற்ற, அதிக அளவு வளம் இல்லாத, இரண்டு ஏக்கருக்கும் குறைவான நிலப்பரப்பு கொண்ட, அனைவரும் இரசாயன முறைகளை பின்பற்றாத, அனைவரும் 12-23 வகையான பயிர்களை தங்களின் சிறிய நிலத்தில் பயிரிடுகிற, அவர்களில் யாரும் தங்களின் உணவை சந்தையில் இருந்து வாங்காத விவசாயிகள் என பொதுவான பண்புகளை கொண்டவர்களாக உள்ளவர்கள். டெக்கான் பகுதியில் உள்ள பெண்கள் விதைக் காப்பாளர்கள். அவர்கள் விதைகளை பாதுகாப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், விதைகளை விதைக்கும்போது அவற்றை எப்படி கலந்து விதைப்பது மற்றும் எவ்வளவு அளவு விதை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் முடிவு செய்வார்கள். இதனையே ஆங்கிலத்தில் வின்-வின் அமைப்பு என கூறுவார்கள். பெண்கள் செய்யும் வேளாண் வழிமுறைகள் உயிரினப் பன்மயத்திற்கு ஆதாரவாகவும், உயிரினப் பன்மயம் அவர்களின் வேளாண் வழிமுறைகளுக்கு ஆதரவாகவும் இருக்கிறது.

இந்தப் பெண்களுக்கு உயிரினப் பன்மயம் ஏன் மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது? வேளாண் துறையின் ஆலோசனைப்படி ஏன் அவர்களால் ஒன்று அல்லது இரண்டு வணிகப் பயிர்களோடு நிறுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை? அவர்கள் மஞ்சள் சோளம் போன்ற உணவுப்பயிர்கள் சந்தையில் விலை குறைவாக இருப்பதால் அவற்றை வேளாண் விஞ்ஞானிகள் முற்றிலுமாக நிராகரித்தும், ஊக்கப்படுத்தாமலும் விடப்பட்ட உணவுப்பயிர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதில் தெளிவாக இருக்கின்றனர். ஆனால் தலித் பெண்களுக்கு மஞ்சள் சோளம் என்றால் ஊட்டச்சத்துமிக்க உணவு, நல்ல தீவனம், கூரை மேய்வதற்கு வேலியாகவும் பயன்படுவது போன்ற மற்ற பண்புகளும் உள்ளன. இந்த காரணிகளோடு கூடுதலாக இவை குறைவாக வருமானம் கொடுக்கும் நிலையிலும், அனைத்தும் பெண்களின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. “அனாதைப்

பயிர்களாக” கருதப்படும் இந்த பயிர்களுக்கு பெண் விவசாயிகள் அளிக்கும் பெருமதிப்பு, அவர்கள் உணவு மற்றும் வேளாண்மையின் மீது சிறப்பு தொலைநோக்கு பார்வை கொண்டிருப்பதை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

உணவை விட அதிகமாக

குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களில் இருந்து வரும் பெண்களுக்கு வேளாண்மையில் உயிரினப் பன்மயம் வாழ்விற்கும் சாவிற்கும் இடையே மிகப்பெரிய வித்தியாசத்தை காட்டுகிறது. மிகவும் அதிக செலவு கொண்ட, ஆபத்தான வணிகப்பயிர்களை இரசாயன வேளாண் முறைகளில் விளைவித்து அதனால் கடன்பட்டு, விவசாயிகள் தற்கொலை செய்துகொள்வது இந்திய விவசாயிகள் மத்தியில் அதிகமாக இருக்கும் அதே வேளையில், பெண் விவசாயிகள் தொடர்ந்து குறைந்த செலவில் உயிரினப் பன்மய வேளாண் கொள்கைகளை கடைபிடித்து வரும் இப்பகுதியில் ஒரு விவசாயி கூட தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை.

வேளாண் உயிரினப் பன்மயம் என்பது இந்த சமூகத்தின் பாரம்பரியத்தில் ஒரு பலமான பகுதியாக, ஆனால் அது மட்டுமே அவர்களுக்குள் செய்யும் விவசாயத்திற்கான சரியான வழியாக தெரிகிறது. உயிரினப் பன்மய முறைதான் பருவநிலை மாறிவரும் சூழ்நிலையில் சரியான உத்திரவாதம் என்பதை அவர்கள் தெளிவாக புரிந்து வைத்துள்ளனர். மேலும், அவர்கள் வளர்க்கும் பயிர்கள் அவர்களின் உணவுக் கலாச்சாரத்தை சுட்டிக்காட்டுவதுடன், சமையலறையில் உள்ள உணவுக்கும், நிலத்திற்குமான தொடர்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது. உதாரணத்திற்கு சோளத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட உணவுடன் துவரையும் சேர்ந்து உணவாகவும், நிலத்தில் சோளமும், துவரையும் நட்பு பயிராக ஒன்றாக வளர்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு தனித்துவம் வாய்ந்த “பண்ணையிலிருந்து சமையலறை” மாதிரியானது நூற்றாண்டுகளாக அவர்கள்தங்கள் பண்ணையில் வேளாண் உயிரினப் பன்மயத்தை உயிரோடு வைத்திருக்கிறது. இந்த உணவுப் பாரம்பரியத்திற்கு பெண்களே மிக முக்கியமான வழிகாட்டிகளாக இருப்பதால் அவர்களே வேளாண் உயிரினப் பாரம்பரியத்தை எடுத்துச் செல்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.

உயிரினப் பன்மய பண்ணைகள் உடல்நீதியான வாழ்வை மட்டும் வளர்த்தெடுக்கவில்லை. மாறாக அவை நல்லொழுக்க, உயிர் சீர்திருத்தம் மற்றும் ஆன்மீக வேளாண் வாழ்க்கையையும் தருகிறது. இப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் உயிரினப் பன்மயத்தை நிறைய திருவிழாக்களின் வழியாகவும் கொண்டாடி அங்கு ஹீரோக்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு

பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களில் இருந்து வரும் பெண்களுக்கு வேளாண்மையில் உயிரினப் பன்மயம் வாழ்விற்கும் சாவிற்கும் இடையே மிகப்பெரிய வித்தியாசத்தை காட்டுகிறது.

உயிரினப்பன் மயம் ஆசீர்வதிக் கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டுக்கு “எங்களுக்கட்டே புன்னம்” என்பது குளிர்கால பயிர்கள் முதிர்ச்சியடையும் போது கொண்டாடப்படும். இந்த பல தரப்பட்ட பயிர்கள் ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் கட்டப்பட்டு வைத்திருப்பது “என்னுடைய நிலத்தில் உள்ள பன்மயத் தன்மையை பாருங்கள்” என அவர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். பெண்கள் இந்த பயிர்களை பணத்தினால் கிடைக்கும் செல்வத்தை காட்டிலும் உயர்வானதாக கருதுவார்கள். இதன் விளைவாக, விதைகள் ஒருபோதும் விற்கப்படுவதும் இல்லை, வாங்கப்படுவதும் இல்லை. ஆனால் எப்போதும் அவர்களுக்குள் கைமாற்றி கொள்ளப்படும்.

பகிர்ந்து கொள்வதில் பெருமை

டெக்கான் வளர்ச்சி நிறுவனம் (Ic.Ic.எஸ்) என்ற அரசு சாரா நிறுவனம் சமூக மற்றும் பொருளாதார அளவில் ஓரங்கட்டப்பட்ட தலித் சமூக பெண் விவசாயிகள் மத்தியில் பணி செய்து, இந்த விவசாய மக்களின் அறிவை அவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொள்ளவதை கடந்த 25 ஆண்டுகளாக வழிநடத்தி வருகிறது. இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த பெண்கள், குறிப்பாக சமூக மற்றும் பொருளாதாரத்தில் குறைவாக உள்ளவர்கள் பெரு முதல் கம்போடியா வரை தங்களின் அனுபவங்களையும், விவசாயம், விவசாயிகள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் கொள்கை வகுப்போர் போன்றோர் தங்களின் விவசாயம் குறித்த கண்ணோட்டங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்காக குறைந்த பட்சம் 100 முறைக்கும் மேல் பயணம் செய்துள்ளனர். அவர்கள் சர்வதேச மாநாட்டு அறைகளில் வரவேற்கத்தக்க ஆண் மற்றும் பெண் விவசாயிகள் உள்ளடக்கிய பார்வையாளர்களை சந்தித்துள்ளனர். 2003 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் கனடா நாட்டின் விக்டோரியாவில் நடைபெற்ற உலக இயற்கை வேளாண் காங்கிரஸில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர். அங்கு பார்வையாளர்களாக கூடியிருந்த மக்கள் இந்த பெண்களின் அனுபவங்களை கேட்டு பாதித்து உணர்ந்ததாக தெரிவித்தனர்.

நம்பிக்கையின் உச்சத்தில், இந்த பெண்கள் நடமாடும் உயிரினப் பன்மய திருவிழாவை நடத்த ஆரம்பித்தனர். 1998 ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் அவர்கள் ஒரு மாத காலத்திற்கு 50 கிராமங்களுக்கு சென்று அங்கு உயிர்ச்சூழல் வேளாண்மையை, விதைகளின் மீதான கட்டுப்பாடு மற்றும் இயற்கை விளை பொருட்கள் விற்பனைக்கூடம் போன்றவற்றை பற்றி விவாதித்தும், கொண்டாடியும், அதன் வழியாக விவசாயிக்கும், மண்ணுக்கும், விவசாயத்திற்கும், சுற்றுச்சூழலுக்கும் உள்ள உறவுகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இதுவரை அவர்கள் இந்தப் பகுதியில் உள்ள 150,000

விவசாயிகளை சென்றடைந்து அவர்களுக்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள பாரம்பரிய விதைகள் மற்றும் பயிர்களின் செழுமையையும் காண்பித்து வருகின்றனர். இந்திய அரசு இந்த உயிரினப் பன்மய திருவிழாக்களை இந்த பிரச்சனைக்கு மிக முக்கியமான சமூக கலாச்சார பிரச்சாரமாக அங்கீகரித்துள்ளது.

உலக அளவில் அங்கீகாரம்

2003 ஆம் ஆண்டில் விஞ்ஞானிகளால் மிக எளிதாக தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட இந்த டெக்கான் பகுதி பெண் விவசாயிகளின் கருத்துக்கள் தற்போது அவர்கள் உயிரினப் பன்மயத்தை பெருக்குவதற்காக

உணவு கொள்கை மறுவடிவமைப்பு

இந்தியாவில் அரசு நிறுவனங்களால் ஒரு சில பயிர்வகைகள் மட்டும் தேர்வு செய்யப்பட்டு அவைகளை உணவுப் பயிர்களாக ஊக்குவிக்கப்பட்டும், ஆதரவு அளிக்கப்பட்டும் வருகிறது. பல வகைப்பட்ட சிறுதானியங்கள், பாரம்பரியமாக நமது உள்ளூர் சமூகங்களால் உண்ணப்பட்டு வந்த அந்த ஊட்டச்சத்துமிக்க தானியங்கள் அதில் இடம் பெறவில்லை. 2013 ஆம் ஆண்டு நமது வரலாற்றில் முதன் முறையாக அரசு சிறுதானியங்களை உணவு உத்திரவாதத்திற்கான தானியங்களாக அங்கீகரித்து தனது புதிய தேசிய உணவு உத்திரவாத சட்டத்தில் சேர்த்துள்ளது. தலித் பெண் விவசாயிகள், டெக்கான் வளர்ச்சி நிறுவனம், சிறுதானியங்களுக்கான இந்திய கூட்டமைப்பு போன்றவற்றின் நீண்ட பத்தாண்டு கால போராட்டத்திற்கு பிறகு தற்போது சிறுதானியங்களை இந்தியாவின் பொது உணவு திட்டத்தில் உறுதியாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது எங்களுக்கு மட்டுமன்றி இந்த பெண்களுக்கும் ஒரு மிகப் பெரிய மகிழ்வான தருணம். தங்களின் வெற்றிகள மற்றும் பணிகளை அவர்கள் வானொலி மற்றும் குறும்படங்கள் வாயிலாக பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். தீர்க்கமான உறுதியுடனும், தீர்மானத்துடனும் அவர்கள் தாங்கள் சந்தித்த சமூக, பொருளாதார மற்றும் பாலின ரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட நிலைகளை எதிர்த்து போராடி தேசிய கொள்கையை மறுவடிவமைப்பு செய்துள்ளனர். மேலும், 2013 ஆம் ஆண்டில் சிறுதானிய சாகுபடி செய்யும் நாங்கள் ஆப்பிரிக்க-இந்திய சிறுதானிய கூட்டமைப்பை துவக்கி இந்த சிறுதானியங்கள் குறித்த தகவல்களை அதன் ஆப்பிரிக்க பிறப்பிடத்திற்கு கொண்டு சென்று, இரண்டு கண்டங்களுக்கும் இடையே புதிய தோழமையை உருவாக்கியுள்ளோம்.

விதைகள் தேர்வு செய்வதற்கு தேவைப்படும் முழுமையான அறிவு பசனட்பூர் நரசம்மா போன்ற பெண்களிடம் நிறைந்துள்ளது.

செய்த பணிகளுக்காக தேசிய மற்றும் சர்வதேச அங்கீகாரத்தை பெற்றுள்ளனர். உதாரணத்திற்கு பள்ளிக்கு எப்போதும் செல்லாத, எழுதப்படிக்கத் தெரியாத 55 வயதுடைய அஞ்சம்மா என்ற பெண் விவசாயி, தற்போது ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்தின் வேளாண் உயிரினப் பன்மய நிபுணர்கள் குழுவில் உறுப்பினராக உள்ளார். அரசாங்க அதிகாரிகள், விஞ்ஞானிகள், பொது சமூக ஆர்வலர்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் தொடர்ச்சியாக இந்த பெண்களின் பண்ணையையும், விதைகளையும் பார்க்க இந்த பகுதிக்கு வருகிறார்கள். இவர்களின் வெற்றிக்கதைகள் தொடர்ச்சியாக செய்தித்தாள்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சிகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

நாட்டிலே முதல் முறையாக, இன்று இந்த பகுதியில் 50000 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பானது இந்திய தேசிய உயிரினப் பன்மய வாரியத்தால் பாரம்பரிய இடமாக அங்கீகரிக்கப்பட உள்ளது. உயிரினப் பன்மயத்திற்கான சர்வதேச கூட்டத்தில் எங்கெல்லாம் உயிரினப் பன்மயம் நடைமுறையில் உள்ளதோ அந்த இடங்களை கௌரவிக்கும் கருத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த பகுதிக்கும் அதன் உயிரினப் பன்மயத்திற்கும் கொடுக்கப்படும் பாரம்பரிய அடையாள சின்னமானது, தேசிய பூங்காக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் அதே அளவு

பாதுகாப்புடனும் மற்றும் சிறப்பு அந்தஸ்துகள் அளித்தும், அந்த விவசாயிகள் மற்றும் சமூகங்களுக்கு ஊக்கத்தொகையும் கிடைக்கச் செய்யும். இந்த அடையாள சின்னமானது இந்திய அரசாங்கம் ஓரங்கட்டப்பட்ட குடும்ப வேளாண்மையில் ஈடுபடும் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவும், உயிரினப்பன்மயத்தை பாதுகாக்க அவர்கள் செய்துவரும் பங்களிப்பை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற அழுத்தமான செய்தியை தெரிவிப்பதாக இருக்கும். பாரம்பரிய அடையாளசின்னம் என்றால் என்ன பொருள் என கேட்கும் போது மெக்பட்பூர் பெண் விவசாயி ஸ்ரீபாபு பதிலளிக்கிறார், “எங்களுக்கு எந்தவிதமான நிதி சம்பந்தப்பட்ட பயன்களிலும் ஆர்வம் இல்லை. எங்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்வது, எங்களுக்கு கிடைக்கும் இந்த அங்கீகாரம்தான்”.

பெண்களின் சக்தி

தங்களின் பண்ணைக்கும், கண்ணோட்டங்களுக்கும் அவர்கள் அளிக்கும் கவனம் பெண்களின் சுய மரியாதையை மிகப் பெரிய அளவில் கூட்டியிருக்கிறது. காசிம்புட் கிராமத்தை சேர்ந்த விதை பாதுகாக்கும் விவசாயி பாரம்மா ஒருமுறை இந்த நம்பிக்கையை அரசு அதிகாரிகள் அவரது பண்ணையை பார்வையிட வந்த போது வெளிப்படுத்தினார். “ஒவ்வொரு மாதமும் நீங்கள் சம்பளம் வாங்கி பணத்தை உங்கள் பைகளில் நிரப்புகின்றீர்கள். ஆனால் என் வீட்டிற்கு

வந்து பாருங்கள், நான் விதைகளால் நிரப்பி வைத்துள்ளேன். நீங்கள் என்னோடு சமமானவராக முடியுமா?”

வாழ்க்கையின் மற்ற நிலைகளில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஒதுக்கப்பட்ட நிலையில், இந்த பெண்கள் வேளாண் உயிரினப் பன்மயத்தை நடைமுறையில் செய்துவருவதிலும், பாதுகாப்பதிலும் ஒரு புதிய உயரத்தை அவர்கள் நாட்டிலும், சமூகத்திலும், இல்லங்களிலும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளதாக உணர்கின்றனர். இந்த பகுதியில் உள்ள பெரும்பான்மையான பெண் விவசாயிகள் சொல்வது என்னவென்றால், தற்போது அடிக்கடி அவர்களின் ஆலோசனைகள் பெறப்பட்டு, அவர்களின் குடும்ப பண்ணைகளில் எடுக்கப்படும் முடிவுகளில் முக்கிய பங்கு அளிக்க முடிகிறது என்கின்றனர். சீலமாமிடி லட்சுமம்மா தனது மூன்று ஏக்கர் பண்ணையில் பன்னிரண்டு உணவுப் பயிர்களை தனது கணவரோடு சேர்ந்து சாகுபடி செய்து வருகிறார். அவரது கணவர் அவரிடம் வந்து மற்றவர்கள் நீ ஒரு முற்போக்கான விவசாயியாக ஓட்டுரக பயிர்களை நிலத்தில் பயிரிட வேண்டும் என

ஆலோசனை சொன்ன போது, அவர் முழுவதுமாக இவ்வகை பயிரிகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து - முதலில் தான் தனது மனைவியை கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என கூறியுள்ளார். அப்படி அவர் தனது மனைவியிடம் கேட்டபோது, அவரது மனைவி “உனக்கு பைத்தியம் ஏதும் பிடித்துவிட்டதா? ஓட்டுரக விதைகளும், ஓரினப்பயிர்களும் நமக்கு எதற்கு தேவை? நாம் பயிரிடும் பயிர்களில் நமக்கு மகிழ்ச்சியில்லையா?” என கொந்தளித்துள்ளார். லட்சுமம்மா போன்ற கூர்மையான மற்றும் கவனமுள்ள பெண்கள் தங்கள் சமூகங்கள் மற்றும் அதனையும் தாண்டி தாங்கள் பெற்றுள்ள அங்கீகாரத்தினால் தங்களின் கணவர்மார்களிடம் மிகுந்த மரியாதையை பெற்று மகிழ்கின்றனர்.

P V Satheesh is one of the founders of DDS and its General Secretary. For more information: visit <http://www.ddsindia.com> or e-mail: satheeshperiyapatna@gmail.com

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2014, வால்யூம் 16, இதழ் 1

LEISA INDIA Language Editions

Kannada, Telugu, Tamil, Oriya, Hindi, Marathi and Punjabi

நிலம் சீரழிவதை குறைக்க கூட்டுச் செயல்பாடுகள்

உயிர்ச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கான நிறுவனம்

மனித செயல்பாடுகளால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட அநேக இயற்கை சுற்றுச்சூழலில் பாதுகாப்பையும், வாழ்வாதாரத்தையும் இரண்டும் ஒன்றுக்கொண்டு பயன்பெறும் வகையில் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கான நோக்கம் உள்ளது. சூழலியல் ஆரோக்கியத்தை மீட்கவும், அது கொடுக்கும் சேவைகளுக்கும் தேவைப்படும் அணுகுமுறையானது, பண்ணையில் இருந்து கிடைக்கும் உள் மற்றும் வெளி வருமான வழிகளை பலப்படுத்தவதாகவும், காடுகளை பாதுகாப்பதாகவும், ஏழ்மையை குறைப்பதில் பங்களிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

இந்த தகவாய்வானது ராஜஸ்தானில் உள்ள பழங்குடி கிராமத்தில் கூட்டு முயற்சியின் விளைவாக சமூக காடுகளை மறுஉருவாக்கம் மற்றும் புதுப்பித்தலும், மண் சீரழிவை குறைப்பதிலும் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

சித்ரவாஸ் என்ற பழங்குடி கிராமமானது பீல் என்ற பழங்குடிகளின் இரு குல பிரிவுகளும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தெற்கு அரவாளி எல்லையை ஒட்டி அமைந்துள்ள இந்த கிராமத்திற்கு "சிறுத்தைகளின் இல்லம்" என்று பெயர். கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் இந்த கிராமத்தின் அடர்ந்த மற்றும் வளமான காடுகள் மற்றும் சிதறிக்கிடந்த பள்ளத்தாக்கு பகுதிகளை உடைய நில அமைப்பு கொண்ட சாகுபடி முறைகளை நினைவில் வைத்துள்ளனர். எனினும், கடந்த ஆண்டுகளில் வளமான தாவர மற்றும் விலங்குகளின் பன்மயத்தன்மை பெற்றிருந்து இந்த "சிறுத்தைகளின் இல்லம்" பல்வேறு உயிர் மற்றும் உயிரற்ற காரணிகளால் வளமிழந்துவிட்டது. நில சீரழிப்பு, காடுகள் அழிப்பு, நீரோடைகள் வறண்டும், நிலப்பயன்பாட்டு முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சமூகங்களின் வாழ்வாதாரத்தை மோசமாக பாதித்துள்ளது. இந்த மாற்றங்கள் சமூகங்களின் சமூக கட்டமைப்புகளிலும் கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது. சித்ரவாஸ் கிராம பஞ்சாயத்திற்குள் சக்ரியா, பாம்பராரா, பிபல்சாரி மற்றும் குண்டலா என்ற நான்கு வாழ்விடங்கள் உள்ளனர். இந்த கிராமமானது, வனவிலங்கு சரணாலயத்தின் எல்லையில் 217 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பை உடைய காடுகளை கொண்டுள்ளது.

எப்.இ.எஸ் முயற்சிகள்

எப்.இ.எஸ். பணிகள் இந்த கிராமத்தில் 2001 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டது. ஆரம்பக்கட்ட கலந்துரையாடல்களின் விளைவாக கிராம காடுகள் பாதுகாப்பு மற்றும் மேலாண்மை குழு அமைக்கப்பட்டு

சித்ரவாஸில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுச் செயல்பாடுகள்

பின் வனத்துறையோடு சேர்ந்து அவர்களால் அனுமதிக்கப்பட்ட நுண் திட்ட பணிகளை துவக்க தேவையான பதிவும் செய்யப்பட்டது. கியாராக கேட் குடியிருப்பு பகுதியில் உள்ள மக்கள் (ராவட்ச் கிராமத்தில் உள்ள ஒரு குக்கிராமம்) மற்றும் ரிச்வாரா கிராம (இரண்டும் சித்ரவாஸ் வனப்பகுதியின் எல்லையில் உள்ள குடியிருப்பு பகுதிகள்) மக்கள் தங்களின் உரிமைகள் குறித்து போராடத் தொடங்கினர்.

கிராமங்களுக்கு இடையேயான பயன்பாட்டு உரிமையானது தொடர்ந்து அவர்கள் வள ஆதாரங்கள் மேல் அவர்களுக்கு உள்ள உரிமைகள் மற்றும் பங்குகளின் அடிப்படையில் உள்ளது. காடுகளின் மேல் உரிமைக் கோரும் எப்.இ.எஸ் குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் கிராமத்திலிருந்த சமூகங்கள் ஒன்றாக இணைந்து "ஹக்தாரி பட்டியலை" முடிவு செய்தனர். இந்த பட்டியல் கிராம காடுகள் பாதுகாப்பு மற்றும் மேலாண்மை குழுவில் உறுப்பினர்களை முடிவு செய்ய உதவியது. மொத்தம் உள்ள மக்கள் தொகையான 1508 ல் அனைத்து 325 குடும்பங்களில் உள்ள 999 ஹக்தார்கள் (18 வயதிற்கு மேல் உள்ளவர்கள்) கரசியா மற்றும் கமிட்டி பழங்குடியை சேர்ந்தவர்கள் அனைவரும்

இந்த அமைப்பில் பங்காளிகளாக சேர்க்கப்பட்டனர். அனைவரும் சேர்ந்து 217 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்புடைய வனப்பகுதியை இணைந்த வன மேலாண்மை என்ற ஏற்பாட்டின்படி பாதுகாக்கவும் மேலாண்மை செய்யவும் ஒப்புக் கொண்டனர். பங்குதாரர்கள் தொடர்பான இந்த புதுப்பிக்கப்பட்ட புரிந்துணர்வில் உயிர்ச்சூழலை புதுப்பிப்பதற்கும் மற்றும் மேலாண்மை செய்வதற்குமான நிறைய கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு அது வனத்துறையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

சமூக பங்களிப்பு மற்றும் உடல் ஒத்துழைப்பு முயற்சிகளும்

பங்குதாரர்களின் அங்கீகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக, சமூகங்கள் இணைந்து வனப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அச்சூழலுக்கான குறிப்பிடத்தக்க மேலாண்மை விதிகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் போன்றவை உருவாக்கப்பட்டன. வெவ்வேறு குடியிருப்புகளில் விரவிக்கிடக்கிற பலதரப்பட்ட பங்குதாரர்களை அங்கீகரிக்கும் வகையில், சமூகங்களால் நடத்தப்படும் தொடர்ச்சியான கூட்டங்கள், சுய கண்காணிப்பு மற்றும் தொடர்ச்சியான பேச்சுவார்த்தைகள் போன்றவை தற்போது நடைமுறையில் உள்ள தனிநபர்களை சார்ந்த “மேட்” முறைகளில் இருந்து வித்தியாசமானது (“மேட்” என்பது கிராமத்தில் உள்ள ஒரு சக்தி வாய்ந்த நபரால் பணிகள் மேற்பார்வை செய்யப்படுவது). இம்மாதிரியான செயல்முறைகளின் வழியாக சமூகங்கள் தாங்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகளான வேலைத்திறன், தங்களின் ஆதாரங்களின் மீதான சொந்தம் கொண்டாடும் தன்மை, மிக முக்கியமாக காலங்காலமாக ஆளுமை மையங்களாக இருந்தவற்றின் முக்கியத்துவத்தை குறைப்பதற்கு உதவியது.

திட்டத்திற்காக வனத்துறையின் அனுமதி கிடைத்த பின்பு, வனப்பகுதியை சுற்றியிருந்த கல்சுவரை மீண்டும் கட்டிஎழுப்பியதுதான் முதல் உடற் செயல்பாடாக இருந்தது. கல்சுவரோடு கூடுதல் தாவர தடுப்பு கொடுப்பதற்காக அதனுடன் ஜட்ரோபா க்யுரக்கஸ் போத்துகள் நடப்பட்டது. அதே இடத்தில் மண் மற்றும் ஈரப்பதத்தை பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக தொடர்ச்சியாக மண் மற்றும் நீர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாக தளர்வான பாறாங்கல் தடுப்பணைகள், கல்லி பிளக்குகள், உயர் அகழிகள் மற்றும் கேபியான் போன்றவைகள் உட்படுத்தப்பட்டன. அந்த பகுதியில் தாவர பெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக 50000 எண்ணிக்கையில் பலதரப்பட்ட உள்ளூர் வகை கன்றுகள் மற்றும் புல்விதைகள் விதைக்கப்பட்டன.

பொது நிலங்களை மறுஉற்பத்திக்கு கொண்டுவருவதற்கான செயல்பாடுகளோடு

கூடுதலாக பண்ணை நிலங்களில் வாழ்வாதார செயல்பாடுகளை கொண்டு செல்வதற்காக பெண்கள் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. வேளாண் நிலங்களில் வரப்புகள் அமைப்பது, குறிப்பாக ஏழ்மையான குடும்பங்களுக்காக, குடிதண்ணீர் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்திற்கான கட்டமைப்புகளை மேம்படுத்துவது, ஆற்றல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், வீட்டுக்காய்கறி தோட்டங்கள் மற்றும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் அமைப்பது போன்ற பல்வேறு செயல்பாடுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இவைகள் வாழ்வாதாரத்திற்கான அடிப்படையை மேம்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், பெரிய தாக்கத்தை பெண்கள் தலைமத்துவத்தில் ஏற்படுத்துவதற்காகவும், சமூக அளவில் முடிவுகள் எடுக்கப்படும் செயல்பாடுகளில் பெண்கள் பங்கேற்பதற்கான தளத்தை உருவாக்குவதுமாக இருந்தது.

பிரச்சனைகள்

பணிகள் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் பட்சத்தில், பல பிரச்சனைகளை கிராமம் எதிர்கொண்டது. ஆனால் மிகவும் கவனிக்கத்தக்க ஒன்று என்னவென்றால் வனப்பகுதியின் மீது நடைபெற்ற ஆக்கிரமிப்புகள். லாலா புஜி என்ற கிராமவாசி 3-4 பிகாஸ் (கிட்டத்தட்ட 2.3 ஏக்கர்) நிலப்பரப்பை தனது வேளாண்மைக்காக செய்த ஆக்கிரமிப்பு செய்தார். அறுவடை செய்த உடன் அவரின் சொந்த செலவில் வனப்பகுதியில் வேலி அமைத்து மீண்டும் கட்டிஎழுப்பதற்காக அறுவடை செய்தவுடன் செய்து தருவேன் என்ற உத்திரவாதத்துடன் கிராமவாசிகள் அவருக்கு பயிரிடப்பட்ட பயிரை அறுவடை செய்யும் வரை நேரம் கொடுத்தனர். ஆனால் லாலா புஜி அறுவடைக்குப்பின் இடத்தை காலி செய்வதற்கு பதிலாக, அடுத்த பயிருக்காக நிலத்தை தயார் செய்துகொண்டு கிராமத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஆணையை பின்பற்ற மறுத்துவிட்டார். இந்த முறை பெரிய அளவில் சமூகத்தினர் போராட்டங்களை நடத்தியும், இந்த பிரச்சனைகளை விவாதிக்க நிறைய “ஆம் சாபாக்கள்” அமைக்கப்பட்டன. இந்த கூட்டங்களில் பங்கேற்க லாலா புஜி மறுத்துவிட்டதால் இந்த கூட்டங்கள் அவரின் வீட்டின் எதிரில் நடத்தப்பட்டது. இந்த பிரச்சனை பஞ்சாயத்து அளவில் எடுத்து விவாதிக்கப்பட்டது.

சமூகங்களின் கூட்டுப்பலமானது, தண்ணீர், மண் நலம், உயிரினமட்குகள் மற்றும் இயற்கை வள ஆதாரங்களை கண்காணிப்பதில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்தை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

இறுதியாக சமூகத்தின் அழுத்தம் மேலும் அதிகமாக லாலா தான் ஆக்கிரமிப்பு செய்த இடத்தை காலி செய்துவிட்டு இந்த முழு செயல்பாட்டிலும் பங்குபெற வேண்டியதாயிற்று.

பாதுகாப்பு முறைகள்

காவலாளிகளை சம்பளத்திற்கு நியமித்தது, சில தனி நபர்களின் பொறுப்புகளை அளித்தது போன்ற பல்வேறு பாதுகாப்பு முறைகளை முயற்சி செய்து அவை அனைத்தும் தொடர்ச்சியாக தோல்வியடைந்த பின் சமூகம் தனது சொந்த முறையான "லதி முறையை" திட்டமிட்டது. லதி முறை என்பது சமூக அளவில் காடு பாதுகாப்பு முறையாக, அதில் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று வெவ்வேறு குடும்பங்களை சேர்ந்த மூன்று நபர்கள் அந்த பகுதியில் லதியை (குச்சியை) தூக்கி கொண்டு நடந்து சென்று கண்காணித்து பாதுகாக்க வேண்டும். மாலையில் அவர்கள் அந்த லதியை அடுத்த கண்காணிக்க வேண்டிய மூன்று குடும்பங்களிடம் ஒப்படைத்து அதன் மூலம் ஒப்படைப்பது பாதுகாப்பு பணிகள் என்பதை குறிப்பிட்டு சொல்லி உணர்த்துவது. இந்த லத்திஸ் ஒரு வீட்டிலிருந்து மற்றொரு வீட்டிற்கு வெவ்வேறு குடியிருப்புகளுக்கு செல்வது, சமூக அடிப்படையிலான பாதுகாப்பு முறைகளை நீருபிக்கும் விதமாக செய்யப்பட்டது.

வனப்பகுதியின் உள் யாரேனும் கால்நடைகள் இருப்பதை கண்டால் அவர்கள் கிராம குழுக்களிடம் பிரச்சனையை கொண்டு சென்று, கூட்டத்திற்கு பிறகு கிராமத்தின் விதிப்படி தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. முக்கிய கிராமத்தின் மக்கள் வனப்பகுதியில் இருந்து தூரத்தில் இருந்ததால் அவர்களால் இந்த பாதுகாப்பு பணியில் பங்கேற்க முடியவில்லை. எனவே, காடுகளில் இருந்து பெறப்படும் பொருட்களுக்கு கூடுதலாக பணம் செலுத்த வேண்டும் என முடிவு எடுக்கப்பட்டது. துவக்கத்தில் சித்திரவாஸ் கிராமம் மற்ற கிராமங்களில் இருந்து பிரதிநிதிகளாக உறுப்பினர்கள் பங்கேற்பதை மறுத்தாலும், தற்போது அதற்கு ஒப்புக் கொண்டது. தற்போது இந்த சமூக அமைப்பானது வனப்பகுதியில் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் போதுமான அளவு பிரதிநிதிவத்தும் அளித்து அதன்மூலம் மேலாண்மைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் பல்வேறு குடியிருப்புகளில் பரவி இருக்கும் வகையில் உள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் அமைப்பு படிப்படியாக வளர்வதையும், பலப்படுத்துவதையும் குறிக்கிறது.

வெளிப்பாடுகள்

பணிகளின் வெளிப்பாடுகள் பன்மடங்காகும். சமூகங்களின் கூட்டுப்பலமானது, இயற்கை

வள ஆதாரங்களின் மேல் நடைபெற்றிருக்கும் கண்காணிப்புகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும், மேலும் தண்ணீர், மண் நலம் மற்றும் உயிரினமட்குகளின் மேல் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றங்களை பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது.

மேம்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் ஆட்சி நிர்வாகம்:

கூட்டாக மக்கள் தங்களின் காடுகள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் நீராதாரங்களை பாதுகாப்பதன் வழியாக, சமூகங்கள் உண்மையாக உள்ளூர் சுய ஆட்சி நிர்வாகத்தை உருவாக்கி, பாதுகாப்பு மட்டும் என்ற திட்டத்தோடு குறைத்துக் கொள்ளாமல் மேலும் சமூக, கலாச்சார, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அம்சங்கள் தொடர்புடைய செயல்பாடுகளையும் சூழ்ந்து கொண்டு செயல்படுகிறது. சமூகங்களின் உள் இருக்கும் பலவிதமான அபிலாஷைகளை மேலாண்மை செய்ய ஏழ்மையில் உள்ள குடும்பங்களை நோக்கி உள்ளூர் பிரச்சனைகளுக்கு உகந்த விதிமுறைகளை உருவாக்கி செயல்பட்டது.

தாவரப் பெருக்கம்:

மறுஉருவாக்க முயற்சிகள் உயிரினக்கழிவுகள் எண்ணிக்கையிலும் தரத்திலும் உயர்ந்ததற்கான முடிவைக் கொடுத்தன. களத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள் மூலம் ஹெக்டேருக்கு 301.62 டன் என்ற அளவில் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் 100 விழுக்காடு உயிரினக்கழிவுகள் அதிகரித்திருப்பதும், அதே வேளையில் பாதுகாக்கப்படாத நிலப்பரப்பில் ஹெக்டேருக்கு 140.43 டன் என்ற அளவில் இருப்பதும் தெரிய வந்தது. அதேபோல் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் உயிரினப் பன்மயத்தின் வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க அளவில் 11 மரங்கள், 29 சிறுசெடிகள் மற்றும் 24 புல்வகைகள் என்ற அளவிலும், அதே வேளையில் பாதுகாக்கப்படாத நிலப்பரப்பில் 3 மரங்கள், 4 சிறுசெடிகள் மற்றும் 12 புல்வகைகளும் காணப்பட்டது.

மண் வளப் பெருக்கம்:

பாதுகாக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் உயிரினக்கழிவுகளின் பெருக்கம் அதிகரித்தது, மண் நலத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மண் ஆய்வுகள் அங்கக கரிமம், தழைச்சத்து மற்றும் சாம்பல் சத்துக்களின் அளவு அதிகரித்திருக்கும் சாதகமான போக்கை வெளிப்படுத்தியது. மணிச்சத்து குறைந்துவரும் போக்கினால் அங்கக சத்துக்கள் அதிகரித்திருப்பதையும் காட்டியது. ஆய்வு முடிவுகள் மண்ணின் சரியான கார அமிலத்தன்மை மற்றும் மின்சார தாங்குதிறன் மண்ணின் ஊட்டச்சத்துகள் அதிகரித்திருப்பதையும், ஒட்டுமொத்தத்தில் அப்பகுதியில் மண்ணின் நலம் பெருகியிருப்பதை குறிப்பிட்டு காட்டியது.

நீர் மேலாண்மையில் முன்னேற்றம்: மண்ணில் அங்ககப் பொருட்கள் இருப்பது உள்ளூர், மண்டல மற்றும் உலக அளவில் நீர் அல்லது நீர் சுழற்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. ஏனெனில் அது மண்ணில் நீர் இறங்குவதற்கும், அங்கேயே தங்குவதற்கும் உதவுகின்ற காரணத்தால் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அங்ககப் பொருட்கள் அதிகம் உள்ள மண் மழைநீரை விரைவில் மண்ணில் உட்செலுத்துவதை அதிகப்படுத்தியது. இந்த நீரானது தாவரங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள அல்லது அடிமண்ணின் ஆழத்திற்கு சென்று நிலத்தடி நீரை மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. பொதுவாக நிலத்தடி நீரானது வீடுகளுக்கு குடிநீர் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஆதாரமாகவும் இருப்பதால் அதனை மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொள்ளச் செய்வது இன்றியமையாததாகும். மண்ணில் அங்ககப் பொருட்களின் அளவு குறையும் போது, அது நீரை பிடித்து வைத்துக் கொள்வது குறைந்து, அதிக அளவில் வழிந்தோடியும், மண் அரிமானத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. இதன் பொருள் என்னவென்றால் தாவரங்களுக்கு தேவைப்படும் நீர் குறைவதும், நிலத்தடிநீர் மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொள்ளு குறைவதும் ஆகும். சித்ரவாளில் உயிரினக் கழிவுகள் மற்றும் அங்ககப் பொருட்கள் பெருகியிருப்பது, நிலத்தடி நீர் உயர்வதற்கும், முன்பெல்லாம் ஆண்டின் பெரும் பகுதி நாட்களில் வனப்பகுதியில் உள்ள நிலப்பரப்பில் உற்பத்தியாகும் பருவகால நீரோடைகள் வறண்டிருக்கும். இப்போது அவை அதிக காலத்திற்கு வழிந்தோடுவதையும் காணமுடிகிறது. இது திறந்தவெளி கிணறுகளில் உள்ள நீர் வரத்து அதிகரித்திருப்பதற்கும் உதவுகிறது. திட்டத்தின் செயல்பாடுகள் துவங்குவதற்கு முன் கிராமத்தில் இருந்த 50 திறந்த வெளி கிணறுகளில் 40 கிணறுகள் வறண்டிருந்தது. திட்டத்தின் செயல்பாடுகளுக்கு பிறகு தற்போது 10 கிணறுகள் மட்டுமே தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது.

முடிவுரை

இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான பழங்குடி சமூகத்தினர் காடுகள் ஆதிக்கம் கொண்ட நிலப்பரப்பிலும் மற்றும் மேற்பரப்பிலும் வசிக்கின்றனர். அது நாட்டின் தெற்குப்பகுதியில்

அரவளி மலைப்பகுதி முதல் சோட்டாநாக்பூர் பீடபூமி வரை நீண்டு வருகிறது. மேல்பகுதியில் அமைந்திருந்த காடுகள் அழிக்கப்பட்டதனால் கீழ்ப்பகுதியில் பள்ளத்தாக்குகளில் உள்ள வேளாண் நிலங்கள் பெரிய அளவில் சீரழிந்து போவதற்கு காரணமானது. இப்பகுதிகளில் உயிர்ச்சூழல் புதுப்பிப்பதில் மையப்பணியாக உள்ளது உள்ளூர் சமூக அமைப்புகளை புரிந்து கொள்ளும் முயற்சியும், கூட்டுச் செயல்பாடுகளை புதுப்பிப்பதும், காடுகள் மற்றும் பொது நிலங்களை அவர்கள் காலங்காலமாக அவற்றை பாதுகாப்பதிலும், நிர்வகிப்பதிலும் அவர்கள் கடைபிடித்துவந்த சமூகங்களுக்கு சாதகமான பாதுகாக்கும் கால அளவை பலப்படுத்துவதும் ஆகும். இணைந்த காடுகள் மேலாண்மை ஏற்பாடுகள், காடுகளை பாதுகாக்கும் உத்தரவாதத்தையும், ஊக்கத்தொகையையும் மற்றும் காடுகளை பாதுகாப்பது மற்றும் புதுப்பித்தல் செயல்பாடுகளில் உள்ளூர் சமூகங்கள் பங்கெடுப்பதற்குமான வாய்ப்பையும் அளிக்கிறது. மனித செயல்பாடுகளால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பல இயற்கையான சுற்றுச்சூழல்களை பாதுகாப்பது மற்றும் அதனை வாழ்வாதாரத்தோடு தொடர்பு ஏற்படுத்தி ஒன்றில் இருந்து ஒன்று பலன்பெறும் வகையில் மாற்றியமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. சூழ்நிலை மண்டலங்களின் ஆரோக்கியத்தையும், அது கொடுக்கும் சேவைகளையும் புதுப்பித்துக் கொள்வதற்கு ஒரு அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது. அந்த அணுகுமுறையானது பண்ணையின் உள்ள மற்றும் வெளி வருமானத்தை பலப்படுத்துவதாகவும், காடுகளை பாதுகாப்பதாகும், ஏழ்மையை குறைப்பதில் பங்களிப்பதாகவும் என்ற இணைந்த முயற்சியாக இருக்க வேண்டும்.

இது மறுபடியும் வெளியிடப்படும் கட்டுரையாகும். இதன் முதல் கட்டுரையை "நிலச்சீரழிவை குறைப்பதற்கான கூட்டு முயற்சிகள் - சித்ரவாஸ் கிராமம், கோகுண்டா தாலுக்கா, உதைப்பூர் மாவட்டம், ராஜஸ்தான்" - ஒரு தகவாய்வாக www.sappp.org என்ற இணையதளத்தில் காணலாம்.

■

மூலம்: லீசா இந்தியா, செப்டம்பர் 2014, வால்யூம் 16 இதழ் 3

பசுமை ஆற்றலா அல்லது வாழ்வாதாரமா?

வளர்ச்சி பணிகளுக்கு முன் செரினே நில அமைப்பு

ப்ரூக் ரியாஸ், அனிதா சுட், சரோஜ் பாயன மற்றும் அல்பீனா சர்மா

கட்டாந்தரையாக இருந்த மறுஉருவாக்கம் மற்றும் புத்துணர்ச்சி பெற்ற கல்பவள்ளி காட்டை பசுமை ஆற்றல் என்ற பெயரில் மீண்டும் சீரழிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. காற்றாலைகள் தூய்மையான ஆற்றலை உற்பத்தி செய்யும் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் அது என்ன விலை கொடுத்து? காற்றாலைகள் அமைப்பது வித்தியாசமான கதையை கூறுகிறது.

கல்பவள்ளி காடானது அனந்தப்பூர் ரோடம் மண்டல் கீழ் உள்ளது. இது குறிப்பாக வெப்ப மண்டல முட்காடுகளை கொண்ட புல்வெளி சூழல் மண்டல பகுதியாகும். கல்பவள்ளி கிராமம் உருடலா கொண்டா மற்றும் தம்ம கொண்டா பகுதிகளுக்கு பொதுவான கல்பவள்ளி 2500 ஏக்கர்களை அடுத்தடுத்து கொண்டிருக்கும் பகுதியாகும். இக்காடும் அதன் அருகில் உள்ள பகுதியும் பேரிச்சை மரங்கள் அதிகமாக கொண்டுள்ள பகுதியாகும். சமூகங்களின் வாழ்வாதார அடிப்படையில் இந்த பேரிச்சை பழங்களை சந்தைப்படுத்துவதை நம்பியே உள்ளது.

கல்பவள்ளியில் உள்ள புதர்க்காடுகள் மற்றும் புல்வெளிகள் முழுமையாக சூழ்நிலை மண்டல சேவையை அளிக்கும் தொகுப்பாகவும் மற்றும் இந்த பகுதியின் வாழ்வு ஆதார முறைக்கான முக்கியதூணாகவும் இருக்கிறது. கிராமத்து மக்கள் பூச்செடிகளை சேகரித்து, விளக்குமாறுகளை உருவாக்கி அவற்றை சந்தையில் விற்றுவிடுவார்கள். குளங்கள் அமைப்பு முறையானது இப்பகுதிக்கு மற்றுமொரு சிக்கலான பகுதியாகும். அது நீர் தொடர்புடைய சூழ்நிலை மண்டலத்திற்கு முக்கியமான சேவையை அளிக்கிறது. கல்பவள்ளி நீரோட்டத்திற்கு எதிராக அமைந்து

முஸ்லிம்கோவேலாவில் தொடங்கி அடுத்தடுத்து உள்ள தொடர்குளங்களுக்கு உயிர்நாடியாக உள்ளது. குளங்கள் விவசாயிகளால் வேளாண்மைக்கும், நீர்பாசனத்திற்கும், குடிநீருக்கும் மற்றும் இதர தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. கல்பவள்ளி பள்ளத்தாக்கில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான பேரிச்சை மரங்கள் வளருவதற்கு இந்த பள்ளத்தாக்கின் நீரோடைகள் உதவுகின்றது.

கல்பவள்ளியில் உள்ள நீரோடைகள் கிராம சமூகத்திற்கு மட்டும் நீருக்கான ஆதாரமாக இல்லாமல், அங்குள்ள அருகிவரும் பறவை இனங்கள் உள்பட அனைத்து வனப்பகுதிக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது.

சமூகங்களால் உயிர்ச்சூழல் மறுசீரமைப்பு

கடந்த வருடங்களில் காடுகளில் நிறைய சீரழிவுகள் நடைபெற்றுள்ளது. திம்பக்கு இணைப்புக்குழு, என்ற அரசு சாரா நிறுவனம் இந்த காடுகளை புதுப்பித்து அதன் சூழலையும், வாழ்வு ஆதார முறைகளைமறு உருவாக்கம் செய்வதற்கும் அந்த சமூகங்கள் மத்தியில் பணியை துவக்கியது. 1992 ஆம் ஆண்டு இந்த இணைப்புக்குழுவானது சூழல் மறுசீரமைப்பு என்ற கருத்தை ஊக்குவித்து

அதன் வழியாக இயற்கை மறுஉருவாக்கத்தை முஸ்டிகோவேலா என்ற கிராமத்தில் ஆரம்பித்தது. 125 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இக்கிராமத்தை சுற்றியுள்ள வருவாய் தரிசு நிலத்தை பாதுகாக்கும் பணியை துவக்கி அவர்களை சமாதானப்படுத்துவதற்கு ஒரு வருட காலம் எடுத்தது. அதன் தாக்கம் கிட்டத்தட்ட உடனடியாக உணரப்பட்டது. சில ஆண்டுகளில், மேலும் 7 கிராமங்கள் இதில் இணைந்தன. இன்று 7500 ஏக்கர் அடுத்தடுத்த வருவாய் தரிசு நிலங்கள் பாதுகாக்கப்படும், காடு மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பங்கேற்பு அணுகுமுறையானது சமூகங்கள் தங்களுக்குள் ஒன்றாகி பொறுப்புகளை எடுத்துக் கொள்ள உதவியது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வனப் பாதுகாப்பு குழுக்கள் (வன சமரஷ்சின குழு- வி.எஸ்.சி) உள்ளன. அனைத்து பணிகளும் வி.எஸ்.சியின் கண்காணிப்பு பணியாளர் வழியாக மேற்பார்வையும், கண்காணிப்பும் செய்யப்படுகிறது. இந்த கண்காணிப்பு பணியாளர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அந்த பகுதியில் ரோந்து வந்து ஊடுரவு செய்பவர்கள், தீ வைப்பு அல்லது மரம் வெட்டுதல் போன்ற வேலைகள் நடைபெறுகிறதா என கண்காணித்து அவ்வாறு இருப்பின் வி.எஸ்.சியிடம் தெரிவித்து உடனடியாக அவற்றை தடுக்கும் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவார்கள். யாரேனும் விழுந்த மரங்களை எடுத்தால் அவர்களுக்கு அதிக தண்டம் விதிக்கப்படும். எனவே உள்ளூரில் உள்ளவர்கள் எந்த மரம் விழுந்தாலும் எடுப்பதில்லை.

ஒவ்வொரு வி.எஸ்.சியும் தீ அணைப்பு தன்னார்வலர்களை கொண்டிருக்கும். ஒவ்வொரு வருடமும் 60-75 கி.மீக்கு தீ பரவுவதை நிறுத்துவதற்கு தீ தடுப்புகள் அமைக்கப்படும். வி.எஸ்.சியின் உறுப்பினர்கள், கண்காணிப்பு பணியில் ஈடுபடுவார்கள் மற்றும் இணைப்புக்குழுவினரின் தொண்டர்கள், அங்கு ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதற்காக 25 கி.மீ தொலைவில் உள்ள கிராமங்களில் இருந்து வரும் மேய்பவர்களுக்கு இதனை விளக்குவதற்காகவும் விளக்கு ஏற்ற தீயை தவிர்க்கும்படி நிறைய நேரம் செலவு செய்வார்கள். 2002 ஆம் ஆண்டு இந்த வி.எஸ்.சிக்கள் ஒரே கூட்டமைப்பாக கல்பவள்ளி மர வளர்ப்போர் கூட்டுறவாக இணைக்கப்பட்டு 2008 ஆம் ஆண்டு ஏ.பி.எம்.ஏ.சி.எஸ் சட்டத்தின் படி பதிவு செய்யப்பட்டது. கிராம மக்கள் கல்பவள்ளியில்

குளங்களில் மறுஉருவாக்கம் என்பது கல்பவல்லி புதர்க்காட்டின் சூழலியலை புதுப்பித்தலில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

திம்பக்கு இணைப்புக்குழு

1990 களின் மத்தியில் சி.கே. கங்குலி (பப்லு) மற்றும் அவரின் குழுவினர் அனந்தப்பூர் மாவட்டத்தின் வறட்சிக்கு இலக்கான பகுதியில் ஒரு நிறுவனத்தை சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கான பணிகளை வாழ்வதற்கே கடினமான வறண்ட மற்றும் கடுமையான காலநிலை கொண்ட பகுதியில் தொடங்கினர். அவர்கள் அப்பகுதியில் 40 ஏக்கர் பரப்பளவில் தரிசு நிலத்தை வாங்கி, அதனை ஒரு பசுஞ்சோலை பகுதியாக மாற்றுவதற்கான பரிசோதனையை திட்டமிட்டனர். அங்கு அவர்கள் மரங்களை நட்டு அதன்பிறகு மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு முயற்சிகளால் அந்த தரிசு நிலம் மீட்டெடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் பூவுலகின் கடைசி அடிவானம் என பொருள்படும் வகையில் "திம்பக்கு" என பெயரிட்டனர்.

திம்பக்கு அனந்தப்பூர் மாவட்டத்தின் சென்னிகோதபள்ளி, ரோட்டம் மற்றும் ராமகிரி ஆகிய மண்டல்களில் உள்ள 100 கிராமங்களில் 30000 த்திற்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில் உள்ள சமூகங்களோடு பணியை துவக்கியது. சிறு குறு விவசாயிகள், தலித் மக்கள் மற்றும் நிலமற்றோர் போன்ற மக்களை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களே அவர்களின் பணியின் வாயிலாக தீர்வு காண அவர்களை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. நிலங்கள் மற்றும் காடுகளை பாதுகாக்கவும், தரிசு நிலங்களில் அதன் உயிர்ச்சூழலை புதுப்பிக்கவும் நிறைய சமூகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவர்கள் கிராமங்களில் இயற்கை வேளாண்மை, மர வளர்ப்பு போன்றவற்றை ஒருங்கிணைத்து கிராம சமூகங்கள் ஊக்குவித்து வருகின்றனர்.

உள்ள அமைப்பின் வழியாக தரிசு நிலத்தை பசுமையாக உருவாக்கி அந்த பணியில் அவர்கள் நிறைய சூழ்நிலை முறைகளுக்கு பலன்கள் ஏற்படுத்தும் வகையில் சேவையை அளித்துள்ளனர். மலைக்குன்றுகள் கிட்டத்தட்ட தரிசாக இருந்த போது இணைப்புக்குழுவினர் இந்த செயல்பாட்டை துவக்கியபோது முளைக்கால் கிடந்த வேர்கள் தூண்டப்பட்டு புதிய தண்டுகள் உருவாகியும், புல் விதைகள் முளைவிட ஆரம்பித்தும், பறவைகள் மீண்டும் திரும்பியும், புதிய மரங்கள் அவைகளாகவே உருவாகவும் ஆரம்பித்தன. மண் வளம் மேம்பட்டதால் நிறைய புதிய புற்களின் வகைகள் மீண்டும் தோன்ற ஆரம்பித்தன. மரம் நடவேண்டும் என்ற பழக்கம் வளர்க்கப்பட்டது. நீர் குளங்களின் நிலைகள் மேம்பாடு அடைந்து நிலத்தடி நீர் மீண்டும் ஊற ஆரம்பித்தது.

குளங்களின் மறுஉருவாக்கம் என்பது கல்பவல்லி புதர்க்காட்டின் சூழலியலை புதுப்பித்ததில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கல்பவள்ளி சமூகம் தனது வனாந்திர மற்றும் உயிர் இருப்பு தன்மையை கொடுத்து மரவேலைக்கு பயன்படாத வனப் பொருட்களுக்காக முக்கிய ஆதாரமாகவும், நீர்ப்பிடிப்பு பகுதியாக சேவையை கொடுக்கவும், சென்னிகோதபள்ளி மற்றும் ரோட்டம் மண்டல் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய 7 கிராமங்களுக்கு முக்கியமான மேய்தல் தரையாகவும் பயன்பட உதவியது. கூடுதலாக, இந்த பெரிய அளவில் சமூகத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பு வனவாழ் உயிரினங்களுக்கு சொர்க்கமாக உள்ளது.

ஓநாய்கள் மற்றும் சிறுத்தைகள் போன்ற பெரும் ஊன்உண்ணிகள் அதிகம் இப்பகுதியில் காணப்படுவது கல்பவள்ளி உள்ளூர் காடுகளுக்கு மட்டும் இணைப்பு பாதையாக இல்லாமல் மிக முக்கியமாக பெரிய நிலப்பரப்பிற்கான உயிரினப் பன்மையான பாதுகாப்பிற்கும் மிகப்பெரிய பங்கு செலுத்தும் அறிகுறிகளை காட்டுகிறது.

சமூகங்களுக்கு, காடுகள் என்பது வெறும் சூழ்நிலைகளுக்கான சேவையை அளிப்பதை காட்டிலும் பெரிய அளவில் பயன்தரும் என்ற அர்த்தத்தை கொடுக்கிறது. கல்பவள்ளியில் கோபால்சாமிகுடியில் ஒரு கோயிலை சுற்றி காடுகள் உள்ளதால் இது அங்குள்ள சமூகத்திற்கு ஒரு புனிதமான இடமாக கருதப்படுகிறது. மதம் மற்றும் கலாச்சாரத்தோடு உள்ளூர் சமூகத்திற்கு உள்ள பலமான நம்பிக்கை முறைகளும் கூட காடுகளையும் அதன் சூழ்நிலைகளையும் பாதுகாப்பதில் உதவுகிறது.

வளர்ச்சியின் ஊடுருவல்

2011 ஆம் ஆண்டு காற்று ஆற்றல் திட்டம் இந்த அமைதியாக கல்பவள்ளி நிலப்பரப்பில் முரட்டுத்தனமாக ஊடுருவியது. எனர்கான் என்ற பெயர் கொண்ட காற்று ஆற்றல் நிறுவனம் காற்றாலைகள் நிறுவத் தொடங்கியதால் பசுமை பள்ளத்தாக்காக இருந்து பகுதி காற்று பகுதியாக மாறியது. காற்றாலை நிறுவனத்தின் ஆர்வம் சமூக அடிப்படையிலான அணுகுமுறையை ஒதுக்கிதள்ளிவிட்டு, அந்த பகுதியின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக - பொருளாதார கட்டமைப்பை பாதிக்கிறது.

உள்ளூர் சமூகத்தின் கவலைகளுக்கும், உணர்வுகளுக்கு குறைவான மதிப்பளித்து விட்டு, இந்த செழிப்பான மற்றும் பல்வகைப்பட்ட சூழ்நிலைகளை வேகவேகமாக காற்றாலைகள் கட்டுவதற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. குன்றுகளின் உச்சியை சமதளமாக்கி, மிகப்பெரிய கோபுரங்களை

நிறுவுவதற்கு ஏற்ற அடித்தளங்களை அமைப்பதற்கும், அவற்றை நீராற்றுவதற்கு அதிக அளவு நீர் இந்த தண்ணீர் பற்றாக்குறை பகுதியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

காற்றாலை பாகங்களை ஒரு முறை கொண்டு வருவதற்காக மிகப்பெரிய சாலைகள் காற்றாலை நிறுவனத்தால் அமைக்கப்பட்டதால் அது கிராமப்புறங்களை பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. சாலைகள் அமைக்கும் போதும், குன்றுகளை சமதளப்படுத்திய போதும் பெரிய மரங்கள் வெட்டப்பட்டும், விழுந்துகிடந்தாகவும் உள்ளூர் கிராம மக்கள் கூறுகின்றனர்.

மலைப்பகுதியில் இது கிராம மக்களுக்கு பெரும் போக்குவரத்து பிரச்சனையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மலைப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட குறுக்கும் மறுக்குமான சாலைகள் மலைப்பகுதியின் சரிவை பிரித்து ஆடுகள் மற்றும் கால்நடைகள் காட்டு நிலப்பரப்பில் மேய்வதற்கு பிரச்சனையை ஏற்படுத்தியது. சாலைகள் அமைப்பதற்காக அதன் எல்லைகளின் உயரத்தை 7 மீ வரை உயர்த்தியதால், ஆடுகள் எப்போதும் மேய்வது போல் மலைப்பகுதியின் உச்சத்திற்கு சென்று மேய்வது சிரமமாக உள்ளது. காட்டில் உள்ள புல்வெளிக்கு சென்று மேயும் அருகாமை கிராமங்களில் உள்ள ஆடுகள் தற்போது இந்த சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு கல்பவள்ளி புல்தலை அழிக்கப்பட்டுவிட்டதால் பல மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. மலைப்பகுதியில் நடைபெற்ற கட்டுமான பணிகளால் பூக்கள் காய்ந்தும் அழிக்கப்பட்டும் விட்டன. வேளாண் நிலங்களில் படியும் தூசுகள் மற்றும் சத்த மாசுபாடுகள் கிராம மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மிகப்பெரிய அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

கோபால்சாமிகுடியில் பல பசுக்கள் மேயும் போது காற்றாலைகளை அமைக்கும் போது வனப் பகுதிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட நெகிழிப் பொருட்களை

காற்றாலைகள் அமைக்கப்பட்டதால் கால்நடைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள எதிர்மறை விளைவுகள்

உண்டதால் இறந்து போனதாகவும் கிராம மக்கள் கூறுகின்றனர். நிறைய பசுக்கள் வாகனங்கள் மோதி இறந்து போய் உள்ளன. புனிதமாக பசுக்களின் இறப்பானது, உள்ளூர் சமூகங்களின் உணர்வுகளை பெரிதும் புண்படுத்தியுள்ளது. கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள நீரோடை காய்தும், மாசுபடுத்தப்பட்டும், அதனால் கால்நடைகள் குடிப்பதற்கு இனிமேல் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கல்பவள்ளியின் நீரோடைகள் காற்றாலைகள் அமைக்கப்பட்டதற்கு பிறகு வற்றத் தொடங்கி விட்டன. மின்சார தூண்கள் மற்றும் புவித்தொடுப்பின் காரணமாக அது நிலத்தின் மீது ஏற்படுத்தும் வெப்பம் நிலத்தடி நீரை பாதிப்பதாக மக்கள் கூறுகின்றனர். பள்ளத்தாக்கில் உள்ள நீரோடைகள் மண் அரிமானத்தின் காரணமாக தடைப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் நேரடியாக பேரிச்சை மரங்களை பாதித்துள்ளது. காய்ந்து போன பேரிச்சை மரங்கள் பழங்களை உற்பத்தி செய்யாததால் அவை பொருளாதாரத்திற்காக அவற்றை நம்பியுள்ள கிராம மக்களை நேரடியாக பாதிக்கிறது. கிட்டத்தட்ட அந்த பள்ளத்தாக்கில் உள்ள அனைத்து நீரோடைகளும் வற்றி அந்த வனத்தில் உயிர்ச்சூழல் சீரழிவை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அமைதி குலைக்கப்பட்ட பள்ளத்தாக்கு

கல்பவள்ளியில் அமைக்கப்பட்ட காற்றாலையின் செயல்முறைகள் ஒரு பக்கம் அது சூழல்நிலையில் ஏற்படுத்தியுள்ள அழிவையும், மறுபக்கம் மக்களின் வாழ்வு ஆதரவு நிலைகள் மீது ஏற்படுத்திய அழிவு குறித்தும் அபாய மணி அடிக்கிறது. தற்போது மலைப்பகுதியானது மின்சார உற்பத்திக்காக கட்டப்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய காற்றாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. சுத்தமான காற்றாலைகள் திம்பக்கு இணைப்புக்குழுவின் 20 வருட பணிகளின் விளைவாக புதுப்பிக்கப்பட்ட காடுகளை தற்போது வெறும் கான்கிரீட் காடுகளாக மாற்றியுள்ளது.

உயிர்ச்சூழல் மற்றும் வனம் சூழ்ந்த பகுதியில் நிறுவப்பட்ட காற்றாலைகள் அப்பள்ளத்தாக்கு பகுதியின் சூழலியலை மாற்றி அதன் விளைவாக வனப்பகுதியின் நிலங்கள், நீரோடைகள், புற்தரைகள், வாழ்வாதாரம், வனப்பகுதியின் நீர் நிலைகள் மற்றும் அருகாமையில் உள்ள கிராமங்கள் என அனைத்தையும் பாதித்துள்ளது. உள்ளூர் மக்களின் வாழ்வாதாரங்களை பாதித்ததோடு அல்லாமல், வருடத்தின் பாதி நாட்கள் இந்த மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்ட சூழல்நிலையை நம்பி இடம் பெயர்ந்து மேய்ச்சல் தொழில் செய்யும் மக்களையும் பாதித்துள்ளது.

ஒரு அமைதியான பள்ளத்தாக்காக இருந்த பகுதி, இப்போது மந்தமான மென்மையான சுழன்று சீறும் தகடுகளால் மிகவும் பாதிப்படைந்துள்ளது. காற்றாலையில் இருந்து திடீரென்று வரும் விரிசல் சத்தங்கள் மற்றும் நிறுத்தங்கள், நம்மை சுற்றி காணப்படும் செழிப்பு அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தில் ஒரு மெகாவாட் கூட பெறமுடியாத உள்ளூர் மக்களின் வியர்வை மற்றும் இரத்தத்தை உறிஞ்சிதான் என்பதை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது.

Farukh Riaz, Anita Sood, Saroj Bhayana and Alpna Sharma

Paryavaran Jagriti Abhiyan Committee
Society for Promotion of Wastelands
Development
14 A Vishnu Digamber Marg
New Delhi 110002
E-mail: spwdenvironment2012@gmail.com

மூலம்: லீசா இந்தியா, செப்டம்பர் 2014, வால்யூம் 16 இதழ் 3

சிறுபண்ணைகள் பெரும் மதிப்பீடுகள்

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நெல் மற்றும் மீன் வளர்ப்பு வேளாண்மை

ரஞ்சன் கே. பாண்டே மற்றும் அஜீத் குமார் பாண்டே

ஒடிசாவின் பேரழிவுகள் ஏற்படும் பகுதிகளில் உள்ள சிறு விவசாயிகள், தங்கள் குடும்பங்களின் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கும், பருவநிலை மாற்றங்களின் தாக்கங்களை சமாளிக்கவும் புதிய வழிகளை கண்டறிந்து வருகின்றனர். காய்கறி தோட்டங்கள் மற்றும் நெல்-மீன் வேளாண் முயற்சிகள் விவசாயிகளுக்கும் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு தேவைப்படும் உணவு, ஊட்டச்சத்து மற்றும் வருமான தேவைகளுக்கும் உதவுகின்றது.

உலகில் பட்டினியால் அவதியுறும் மக்களில் பெரும்பான்மையானோரைக் கொண்ட சிறு விவசாயிகளே, உலகின் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு உணவு அளிக்கின்றனர். உண்மையில் குடும்ப விவசாயிகள் உலகில் நுகரப்படும் உணவின் பெருமளவு பங்கை உற்பத்தி செய்வதோடு மட்டுமல்லாது, சுற்றுச்சூழலை பாதுகாப்பதிலும் உதவி வருகின்றனர். அதிக உற்பத்தி செலவு, குறைவான மகசூல், ஆதரவற்ற கொள்கைகள், பருவநிலை மாற்றத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகள் போன்ற எண்ணற்ற சவால்களை சந்திக்கும் வேளையிலும் வேளாண்மையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

ஒடிசாவில் உள்ள விவசாயிகள் வேளாண்மையில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதற்காக இயற்கை பேரழிவுகளுக்கு எதிராக தொடர்ந்து போராடி வருகின்றனர். நுபடா போன்ற மாவட்டங்களில் வறட்சி விவசாயிகளை பாதிக்கும் வேளையில், கென்ரபடா போன்ற கடலோர மாவட்டங்களில் தொடர்ந்து ஏற்படும் வெள்ளப்பெருக்கு விவசாயிகளை மிகவும்

பாதிக்கிறது. விவசாயிகள் பருவநிலை பிறழ்ச்சிகளை சமாளிக்கும் வகையில் புதிய முயற்சிகளாக காய்கறி தோட்டங்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த வேளாண்மை முறைகளை செய்துவருகின்றனர். இந்த கட்டுரையானது இரண்டு வெவ்வேறு புவியியல் பகுதிகளில் உள்ள சிறு விவசாயிகள் மத்தியில் எப்படி இந்த முயற்சியானது நம்பிக்கை விதைகளை விதைப்பதற்கு உதவியுள்ளது என்பதை பற்றி விவரிக்கிறது.

காய்கறி சாகுபடி மூலம் வறட்சியை எதிர்கொண்டது

நுபடா மாவட்டத்தின் காரியர் வட்டத்தில் உள்ள டோகெல்படா கிராமத்தில் உள்ள பனமலி பிகிராவுக்கு 2 ஏக்கர் சொந்த நிலம் உள்ளது. வருடம் முழுக்க அவர் அரை ஏக்கர் நிலத்தில் காய்கறிகள் பயிரிடுவார். அங்கு உள்ள கிணற்றின் மூலம் பாரம்பரிய நீர் இறைக்கும் கருவியின் (டென்டா) உதவி கொண்டும் அவரின் பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுவார். குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு

உறுப்பினரும் இரண்டு மணிநேர உழைப்பை செலுத்தி காய்கறிகளை அவர்கள் உண்பதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் அறுவடை செய்து விடுவர்.

“ஒவ்வொரு நாளும் நிலத்தில் நீர் பாய்ச்சுவதற்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு மணி நேரம் எடுக்கிறது. மற்ற ஒரு மணி நேரம், மற்ற வேலைகளான களை எடுத்தல், மண்ணை வேர்ப்பகுதிகளில் கொத்தி விடுவதற்கு செலவாகிறது” கூறுகிறார். பனமலி. “நிலமானது உங்களின் உழைப்பை திருப்பி கொடுத்துவிடுகிறது -நீ நிறைய வேலை செய்தால் நிறைய பெற்றுக் கொள்வாய். இந்த வேளாண்மைக்கு நன்றி. நாங்கள் காய்கறிகளை தொடர்ந்து சாப்பிடுவதோடு மட்டுமல்லாமல், விளைந்த பொருட்களில் பாதியை அருகில் உள்ள சந்தையில் விற்பதன் மூலம் நல்ல வருமானமும் கிடைக்கிறது” என்கிறார் சான்சுக்லா, பனமலியின் மனைவி.

பனமலியை போலவே, நிறைய கிட்டத்தட்ட 30 விவசாயிகள், தங்களின் குடும்ப ஆரோக்கியம், ஊட்டச்சத்து மற்றும் வருமானத்திற்காக அவர்களின் கொல்லைப்புறங்களில் காய்கறி சாகுபடியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். உண்மையில் இந்த பகுதிக்கு இந்த கிராமம் உதாரணமாக இருக்கும் என்கிறார், அசோக் பட்நாயக். இவர் வறட்சியை எதிராக விவசாயிகள் போராட ஊக்குவிக்கும் கிருபையா மற்றும் விகாஸ் என்ற இரண்டு உள்ளூர் அரசு சாரா நிறுவனங்களில் தன்னார்வலராக பணி புரிகிறார். அருகில் உள்ள மோடொசில் கிராமத்திலும் இது போன்ற பணிகள் நடைபெறுகிறது.

இந்த கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் செங்கல் சூளை போன்ற பணிகளுக்காக ஆந்திர பிரதேசம் மற்றும் இதர பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்வதால் இங்கு நடைபெறும் மானாவாரி வேளாண்மையானது மிகவும் சீரற்ற நிலையில் இருக்கும். அதிகரித்து வரும் வறட்சி மற்றும் பயிர் சாகுபடி இழப்பினால் இடம் பெயர்தல் என்பது ஒரு தொடர் நிகழ்வாக இருந்தது.

இருப்பினும், அந்த சூழ்நிலையை கிராம மக்கள் காய்கறி வேளாண்மை மூலம் வெற்றிகரமாக எதிர் கொள்கின்றனர். இரண்டு அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பொருத்தமான அரசு திட்டங்களில் கிராம மக்களை தொடர்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சியை செய்து வருகின்றனர்.

அதிர்ஷ்டத்தின் குளங்கள்

அதே மாவட்டத்தில் போடன் தொகுதியின் குசும்குண்டா கிராமத்தில் உள்ள சிக்டார் மஜ்ஹி மற்றும் உஜல் மஜ்ஹியின் கதைகள் மதிப்பு வாய்ந்த மேற்கோள்கள். இந்த இரண்டு குறு விவசாயிகள் தங்களின் வாழ்விற்கு அன்றாட சம்பளப் பணியையும் மற்றும் அவர்களுக்கு சொந்தமான சிறு துண்டு நிலத்தையும் நம்பி உள்ளனர்.

மானாவாரியாக உள்ள சிறு நிலப்பரப்பு அடிப்படை உணவுத் தேவைகளுக்கு கூட போதுமானதாக இல்லை. இருப்பினும் இந்த இரண்டு விவசாயிகள் மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதியளிப்பு திட்டத்தின் உதவிக்காக பள்ளி சபாவினால் தேர்வு செய்யப்பட்டு, குளங்கள் வெட்ட தொடங்கிய ஒரு வருடத்திற்கு பிறகு நல்ல நிலைமைக்கு சற்று மாறி உள்ளது. மோ பொக்காரி யோஜனா (பண்ணைக் குட்டைகள் திட்டம்) திட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இருபதாயிரம் ரூபாய் உதவி பெற்றனர். அந்த இருபதாயிரத்தில் பொருட்கள் மற்றும் கூட்டுச் செலவினங்கள் தொகை போக, சிக்டார் மற்றும் உஜல் இருவரும் முறையே பதினைந்தாயிரம் மற்றும் பதினான்காயிரம் நிதியை பெற்றனர்.

சிக்டார் தனது 70 பங்கு நிலத்தில் 4 பங்கு அளவிற்கு குளத்தை வெட்டி, தனது காய்கறி சாகுபடி நிலத்தை சுற்றிலும் வேலி அமைத்துக் கொண்டார். அவர் 40 பங்கு நிலத்தில் வெங்காயத்தையும், 10 பங்கு நிலத்தில் தக்காளியையும், குளத்தின் கரையில் வெண்டை, சூரிய காந்தி மற்றும் இதர உள்ளூர் காய்கறிகளையும் பயிரிட்டார். ” ஆண்டு முழுவதும் நாங்கள் காய்கறி உண்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மீதமுள்ளவற்றை விற்று ஆண்டுக்கு பதினைந்தாயிரம் வரை சம்பாதிக்கிறோம். தொலையில் உள்ள ஆந்திராவிற்கு மீண்டும் நான் இடம் பெயர வேண்டியதில்லை” என்கிறார் மகிழ்ச்சியோடு காணப்படும் சிக்டார்.

உஜல்லும் கூட தற்போது அவரது பண்ணையில் 50 பங்கு நிலத்தில் நீர் பாய்ச்சி வெங்காயம் உற்பத்தி செய்கிறார். அவர் தனது பண்ணை வரப்பில் ஆர்கார் இணைத்துள்ளார். அதன்மூலம் இந்த வருடம் பதினான்காயிரம் வருமானம் ஈட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நகரத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து செல்வதை நிறுத்தி விட்டார். இந்த இரண்டு விவசாயிகளுமே, குளங்களை வெட்டுவதற்கு தங்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களையே பயன்படுத்தி வெட்டியுள்ளார். அதன் பொருள் என்னவென்றால் மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதியளிப்பு திட்டத்தை பயன்படுத்தி இந்த இரண்டு சிறு விவசாயிகளும் குளங்கள் வெட்டியதால் அந்த வேலைக்கான ஊதியம் இவர்கள் குடும்பத்திற்கே கிடைத்ததோடு அவர்களுக்கான சொத்தும் உருவாக்கப்பட்டது. கிராமத்தில் உள்ள மேலும்

இந்த ஒருங்கிணைந்த மாதிரி பண்ணையானது, குடும்பத்தின் ஊட்டச்சத்தை கூட்டுவதற்கும், விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதிலும் உதவியுள்ளது.

அறுவடைக்காக உள்ள கத்திரிக்காய்

புனமலி தனது காய்கறி தோட்டத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுகிறார்

எட்டு விவசாயிகள் இதே முறையை பின்பற்றி பயன்பெற்றனர். இந்த கிராமம் தற்போது அருகில் உள்ள மற்றவர்களுக்கும் தூண்டு கோலாக அமைந்தது.

அசோக் பட்நாயக் சொல்வதுபோல், வீட்டுக்காய்கறி தோட்டம் என்பது ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ள ஒரு வழக்கமாக இந்த பகுதியில் இருந்துள்ளது. கடந்த காலங்களில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் அதன் கொல்லைப்புறத்தில் குடும்பத்தின் ஊட்டச்சத்து தேவைக்காக காய்கறி தோட்டத்தை கொண்டிருந்தது. காலப்போக்கில் இந்த வழக்கமானது நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்த மாற்றத்திற்கு கூலியாட்கள் பற்றாக்குறை ஒரு முக்கியமான காரணம். தற்போது இந்த தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனத்தின் முயற்சியின் விளைவாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 20 முதல் 30 விழுக்காடு குடும்பங்கள் கொல்லைப்புற காய்கறி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுவருவதை காணமுடியும். பெரும்பாலானார் சந்தைப்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு உபரியாக உற்பத்தி செய்து அதன் மூலம் தங்களின் நிதி தேவையை பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றனர்.

ஒருங்கிணைந்த நெல் மற்றும் மீன் வளர்ப்பு பண்ணைகள்

கேன்டரபடா மாவட்டத்தின் ராஜ்நகர் தொகுதியில் உள்ள பத்மானாவபட்டினா கிராமத்தில் தொடர்ந்து

நிகழும் வெள்ளப்பெருக்கு விவசாயிகளை நெல் சாகுபடி செய்ய முடியாமல் கட்டுப்படுத்தி வந்தது. ஆனால் தற்போது விவசாயிகள் "பரிவர்தன்" என்ற பெயர் கொண்ட கன்சர்ன் வேல்டுவைடு மற்றும் ஐரோப்பிய யூனியன் ஆதரவு பெற்ற பல நாடுகள் சேர்ந்த முயற்சி மூலம் கிடைக்கும் புதிய உதவியை ஆர். சி. டி.சி என்ற உள்நூர் அரசு சாரா நிறுவனத்தின் மூலம் பெற்றுள்ளனர். கன்சென் சமால் போன்ற சிறு விவசாயிகள் தங்களின் சிறிய நெல் வயல்களில் கூடுதலாக மீன் வளர்ப்பு மற்றும் காய்கறி சாகுபடிகளை இணைத்துக் கொள்ள உதவியை பெற்றுள்ளனர்.

கன்சென்னுக்கு 2000 மீன் குஞ்சுகள் மற்றும் அதற்கு தேவையான உணவுகள் மற்றும் காய்கறி விதைகள் மற்றும் கன்றுகள் கொடுக்கப்பட்டன. 2013 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் அவர் தனது கொல்லைப்புறத்தில் உள்ள 50 பகுதி நிலத்தில் ஒருங்கிணைந்த பண்ணையை அமைக்க ஆரம்பித்தார். அந்த துண்டு நிலம் பயிர் செய்யும் நிலப்பகுதியோடு அதில் நெல்பயிர் மற்றும் மீன்கள் பிழைப்பதற்கு ஏதுவான குளமாகவும் மாற்றப்பட்டது. தண்ணீர் வருவதற்கான வழியும், அதிகப்படியான நீர் மட்டும் வெளியேறி மீன்கள் வயலின் உள்ளே தங்கிவிடும் வகையில் வெளியேறுவதற்கான வழியும் உருவாக்கப்பட்டது. பண்ணை வரப்புகள் காய்கறி தோட்டமாக மாற்றப்பட்டது. பயிர் செய்யும் நிலத்திற்கும், காய்கறி தோட்டத்திற்கும் அங்கக உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஒரு வருட காலத்தில் தனது சிறு கொல்லைப்புற சாகுபடியில் கிட்டத்தட்ட 200 விழுக்காடு வருமானம் கிடைப்பதால் கன்சென் தற்போது பெருமைமிக்க விவசாயியாக திகழ்கிறார். "நான் நெல்லில் இருந்து ரூ. 5000 சம்பாதித்து வந்தேன். இந்த வருடம் நெல்லில் எனக்கு கிடைத்தது போக மீன் வளர்ப்பில் ரூ.8000மும், ரூ. 3000 காய்கறியில் இருந்து கிடைத்தது" என்கிறார். அவர் மேலும் கூறுகையில் "நான் இப்போது எனது குடும்பத்திற்காக காய்கறிகள் மற்றும் மீன்கள் வாங்குவதில்லை" என்கிறார். அவர் தனது குழந்தைகளுக்கு மிதிவண்டி வாங்கவும், அவர்களின் கல்விச் செலவினங்களுக்கும், மற்றும் குடும்பத்திற்கு பல வழிகளிலும் உதவி செய்து வருகிறார். ஜன்மிஜெயா என்ற உள்நூர் அரசு சாரா நிறுவனத்தின் பணியாளர் கூறுகையில் "இந்த திட்டத்தின் கீழ் உதவி செய்யப்பட்ட அனைத்து விவசாயிகளும் இதே போன்ற பலனை பெற்றுள்ளனர். அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த ஒருங்கிணைந்த மாதிரி பண்ணையானது குடும்பத்தின் ஊட்டச்சத்தை கூட்டுவதற்கும், விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதிலும் உதவியுள்ளது.

கன்சர்ன் வேல்டுவைடு நிறுவனத்தின் பருவநிலை மாற்றம் குறித்த திட்டத்தின் தொழிற்நுட்ப

கஞ்சம் தனது காய்கறிகளுடன்

ஒருங்கிணைப்பாளர் சரோஜ் தேஸ் இந்த முயற்சிகள் மிகவும் பயனுள்ளதாக காண்கிறார்.

”ஐகட்சிப்பூர் மற்றும் கேந்தரபடா மாவட்டங்களில் புயல் மற்றும் வெள்ளம் பாதித்த பகுதிகளில் உள்ள சிறு விவசாயிகள் இந்த கலப்பு பண்ணை மாதிரியை வெற்றிகரமாக பின்பற்றியதால், அது பேரிடர்களின் தாக்கங்களை அவர்கள் சமாளிக்க உதவியும், குடும்பத்தின் உணவு, ஊட்டச்சத்து மற்றும் வருமானத்திற்கு கூடுதல் வாய்ப்புகளை உருவாக்கி தந்துள்ளது. இந்த மாதிரிகள் இந்திய கடலோர பகுதிகளுக்கு மட்டுமல்லாது பங்களாதேஷ் பகுதிக்கும் பயனளிக்க வல்லது என்பதை நிரூபித்துள்ளது. நெல்-மீன் வேளாண்மையானது நெல் வயல்களில் இருந்து வெளியாகும் உமிழ்வை 23 விழுக்காடு அளவிற்கு குறைத்து, பருவநிலை மாற்றம் போன்ற பெரிய பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வாக உள்ளது” என்கிறார் தேஷ்.

அணைத்து விவசாயிகளும் பேரிடர் மற்றும் வறுமை ஒழிப்பிற்காக போராடி, உணவு, ஊட்டச்சத்து

மற்றும் வருமான உத்திரவாதத்தையும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். பொருளாதார ரீதியாக அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் தங்களிடம் உள்ள உடைமைகளை கொண்டு மிகப்பெரிய ஒரு சுவடை பதித்துள்ளனர். நிலப்பரப்பளவு சிறிதாக இருந்தாலும், நான் செய்ய வேண்டியது என்பது பருவநிலை மாற்றத்தின் தீமைகளை குறைப்பதுதான் என்பதற்கு சான்றுகள் போதுமானதாக உள்ளது.

Ranjan K Panda

BASERA, R/3-A-4, J. M. Colony, Budharaja
Sambalpur 768 004
Odisha, India
E-mail: ranjanpanda@gmail.com

Ajit Kumar Panda

Co-Conveno
Water Initiatives, Odisha

மூலம்: லீசா இந்தியா, டிசம்பர் 2014, வால்யூம் 16 இதழ் 4